

Sr. Dn. Joseph Graluit.
 Girona.

Senyor y amic; He comès la desavertesa de no
 escriure-li uny acriat per no cometre la desavertesa d'es-
 criure-li seny haver llegit abany el seu llibre "Vibracions."
 L'acabo de llegir ara, en lo primer dia que trobo lliu-
 re després d'haverlo rebut y li escrich a cop calent
 pera donar, ab les naturals merces al cavaller per
 l'obsequi que me 'ha fet, l'enhorabona al autor per
 la gentil y sentida obra que ha compost.

En aquest llibre sen, senyor y amic, no me 'ha tolt
 mes que una composició; "En les propietats uocals d'un
 amic". L'interposició d'una figura d'honre en l'enfi-

hall de silretes femenines que aelouhen exclusivamente
les notes recadent, m'entrebanes, per un punt, la
visió de la poètica teoria que veig desfilant líbial-
ment entre terra y cel, are destacant demunt l'esquell
blau de la mar, are seguint les giragouzes de les peti-
nades vries interivals. L'esperit ancestral de la vella art,
queda empreronaat per la ploma de V. en un parrel
de mots vey aze, en un esqneix de unatge escomedizo, alla
Voste, que ab prou feyna punta, evoca paunyentament.
i Qui, que no for gironi, podria donaruy ab tan magi-
tral justeta, l'impressió dels "soliters camers, esgracionats,
de cases vaixes, de cases ab portes closes, de cases ab portes
claudres abandonats, de cases ab finestres florides d'au-
falrega ... y 'l fresch ... fra angelich d'apelles, "joves mor

ges que passejaven tranquilament dalt del terrat
mitj cobert, agafades de tres en tres (oh, l'acoblament
en nombre mirífic!) com les mees íntimes amigues "en
aquell convent blanc" ab "minió de finestres ab reixes espes-
ses, privades del sol y de la vista", en lo "cameró sense sortida,
sense cases, ab parets velles, plenes d'herbes;... el fresch regüemo
d'apulles gentils moixetes que llengaven, en l'honesto placidesa
de l'hora meridiana l'alegre "pluja de rialles femenils"...
Li diré ab franquesa que, tal veu, aquestes vivides e idíl·liques
visions de Peripora d'Amor y l'espírit "Visitant a una ami-
ga" es lo que mes m'ha dit del volum. Donades mes eficions,
aquella nova irradiació convencional m'ha fet l'efecte del peïsch
de lleot que fa fermentar un gran tou de massa amorfa, conver-
tible en matèria artilizable, m'ha parangut l'incertall de

una bella y suggestiva novel·la. Situant-se en lo punt estratègic d'aqueix capítol, lo novelista podria espargir la vista entera cap als inicis de la simpatia que ha de lligar doblement al gèbmány de manella y després, cap a la banda oposada, cap a les confines del d'os destints divergent, separats, tal volta, únicament per el tarçó penetrant d'una vocació pura.

En lo rest del llibre, el sentimental, el lirich, canta sotilment l'ètera madrigal, inevitable en la vida del poeta.

Si en totes les ciutats que tan galanterosament califica la nomenclatura oficial de capitales, de provincia sapriessen ouarhi sos fills un fogar de cultura com lo que un gnant expert triatz hau saprijat crear en lo si de la humortal, ostro gallo uos cantara...

Esperant, ab un desvehllement d'il·lusió, les "Campanes de firoua," escoltades a través del tornavou devot que li ferà lo cor d'un girouí, resta, ab una annial encaixada, de V. s. a.

Bath. Albert Pazady

La Scala, 22 de setem de 1924.